

Lena Jansson med en av gårdens hästar. Foto: Ida Lindkvist

Västrafallets Turridning: en rofylld plats i kommunen

Publicerad: 5 augusti 2015

Författare: Ida Lindkvist

Det var en födelsedagspresent som ligger till grund för att Lena Jansson nu bedriver turridning i Ingelshyttan utanför Storå. Med nio hästar och turridning hemma på en av de tre gårdarna, nötdjur, får och höns har Lena fullt upp och stormtrivs med sitt liv!

Foto: Ida Lindkvist

Klockan har ännu inte hunnit slå tio den här onsdagsförmiddagen, men Lena Jansson har redan varit vaken i flera timmar. Hon berättar att hon alltid börjar morgnarna med att baka fika till dagens turridningar. Lena har ridbyxorna på, gårdens nio hästar har kommit ut och står fridfullt och betar i sina hagar, och lite avlägset bräker ett av fåren.

– Jag har bara ridit och mjölkat i hela mitt liv, säger Lena och skrattar.

– Jag har alltid haft häst, jag började med att rida på pappas arbetshäst. Min första häst, en Welshponny, blev 36 år. Jag har ju tagit över efter mina föräldrar, och innan det jobbade jag som avbytare. När min andra son kom, Per-Axel, sa mina föräldrar att det var bättre att jag tog över här. Så jag har varit egen bonde i 21 år!

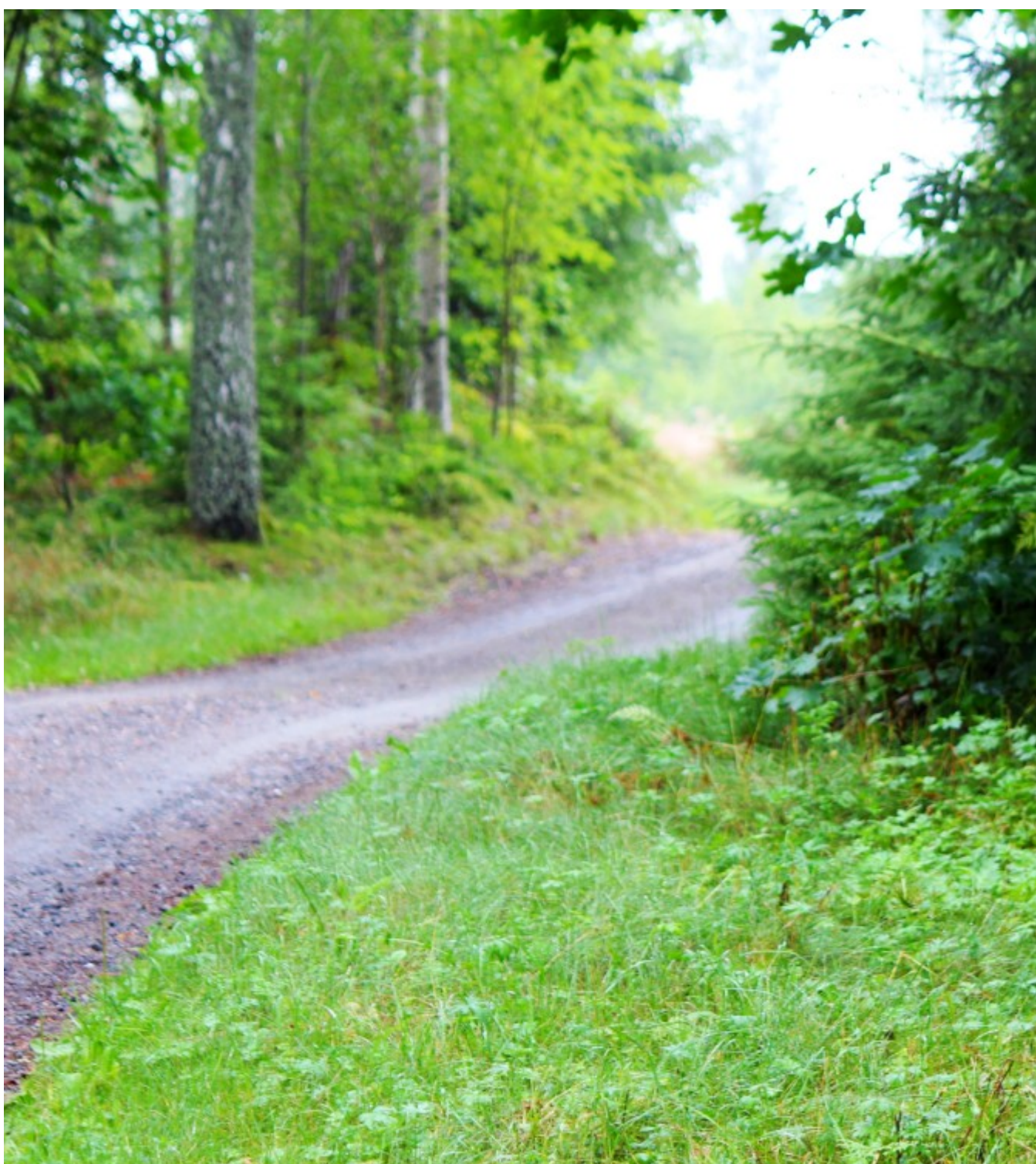

Foto: Ida Lindkvist

Och ibland tar livet lite annorlunda och oväntade vändningar, vilket idag har lett till att Lena inte längre har mjölkkor utan satsar mer på islandshästarna.

Foto: Ida Lindkvist

- Det är min gubbe Ingemars förtjänst! När jag fyllde 50 fick jag i present att åka upp till Malung i Dalarna och rida islandshäst en hel helg, och min dotter Karin fick följa med. När vi kom ner till riksvägen så var det verkligen jobbigt att tänka på att jag inte skulle komma hem till korna på kvällen. Jag tittade på klockan när vi var däruppe och undrade om de hade blivit mjölkade än, berättar Lena.

Men det var inte bara en konstant saknad och längtan hem till kossorna. Lena fortsätter:

Vi red fem timmar om dagen, och jag tror att börjar man rida islandshäst kan man inte rida något annat. De går fram var som helst i skogen, det behöver inte finnas någon väg, de går bara rätt ut. Det är så härligt!

Aska, gårdens första islandshäst. Foto: Ida Lindkvist

En tid senare efter trippen till Malung var dottern Karin ute på praktik med en veterinär. På en gård med islandshästar skulle det göras pass åt två föl. En av dem hette Aska, och under tiden som Lena berättar kan man se henne betandes i hagen utanför.

- Vi köpte Aska och Sacla samtidigt, Sacla var egentligen inte till salu men jag sa att jag kan ju inte bara köpa en häst. Det är fem år sedan och därefter har det rullat på med alla hästar.

Med sina sju islandshästar och de två shetlandspionnyerna är Lena nöjd på hästsidan.

- Jag är mer för småskaligt, det ska vara så mycket så man orkar och fortfarande tycker att det är roligt.

Och förutom att Lena och hästarna ibland får besök av mindre skolklasser, kan man först och främst åka hem till henne för turridning på dessa små och starka hästar.

- Det blir mer och mer för varje dag som går. Det är jättemycket folk från Stockholm som åker hit över dagen. Just nu är det högsäsong och då kan det bli tre turer om dagen. Mina hästar är jättelugna och trygga. En del som kommer hit, man kan se hur rädda de är, men de får ta det i sin egen takt, och när de kommer tillbaka efter en timme och har töltat så vill de göra om det!

Foto: Ida Lindkvist

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/vastrafallets-turridning-en-rofylld-plats-i-kommunen/>